

Euroopan unionin virallinen lehti

C 197

48. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

12. elokuuta 2005

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö</u>	<u>Sivu</u>
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Komissio	
2005/C 197/01	Euron kurssi	1
2005/C 197/02	EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukainen tiedoksianto pyynnöstä saada pidennystä yhteisön yhdenmukaistamistoimenpiteestä poikkeavan kansallisen lainsäädännön soveltamiselle ⁽¹⁾	2
2005/C 197/03	EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukainen tiedoksianto pyynnöstä saada pidennystä yhteisön yhdenmukaistamistoimenpiteestä poikkeavan kansallisen lainsäädännön soveltamiselle ⁽¹⁾	4
2005/C 197/04	EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukainen tiedoksianto pyynnöstä saada pidennystä yhteisön yhdenmukaistamistoimenpiteestä poikkeavan kansallisen lainsäädännön soveltamiselle ⁽¹⁾	6
2005/C 197/05	Ilmoitus tuojille — Valkosipulin tuonti yhteisöön	8
2005/C 197/06	Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia COMP/M.3915 — Apax/Versatel) — Yksinkertaistettuun menettelyyn mahdollisesti soveltuva asia ⁽¹⁾	9
2005/C 197/07	Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia COMP/M.3914 — Tele2/Versatel) ⁽¹⁾	10
2005/C 197/08	Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia COMP/M.3845 — PAI/CHR. Hansen) ⁽¹⁾	11

FI

I

(Tiedonantoja)

KOMISSIO

Euron kurssi ⁽¹⁾

11. elokuuta 2005

(2005/C 197/01)

1 euro =

Rahayksikkö	Kurssi	Rahayksikkö	Kurssi		
USD	Yhdysvaltain dollaria	1,2405	SIT	Slovenian tolarina	239,49
JPY	Japanin jeniä	136,94	SKK	Slovakian korunaa	38,46
DKK	Tanskan kruunua	7,4611	TRY	Turkin liiraa	1,647
GBP	Englannin punttaa	0,68825	AUD	Australian dollaria	1,6103
SEK	Ruotsin kruunua	9,3223	CAD	Kanadan dollaria	1,4976
CHF	Sveitsin frangia	1,5537	HKD	Hongkongin dollaria	9,6375
ISK	Islannin kruunua	79,48	NZD	Uuden-Seelannin dollaria	1,7687
NOK	Norjan kruunua	7,8975	SGD	Singaporin dollaria	2,0463
BGN	Bulgarian leviä	1,9556	KRW	Etelä-Korean wonia	1 259,73
CYP	Kyproksen punttaa	0,5735	ZAR	Etelä-Afrikan randia	7,9383
CZK	Tšekin korunaa	29,369	CNY	Kiinan juan renminbiä	10,0483
EEK	Viron kruunua	15,6466	HRK	Kroatian kunaa	7,3668
HUF	Unkarin forinttia	243,65	IDR	Indonesian rupiaa	12 172,41
LTL	Liettuan litiä	3,4528	MYR	Malesian ringgitiä	4,6539
LVL	Latvian latia	0,696	PHP	Filippiinien pesoa	69,096
MTL	Maltan liiraa	0,4293	RUB	Venäjän ruplaa	35,19
PLN	Puolan zlotya	4,0355	THB	Thaimaan bahtia	50,747
RON	Romanian leuta	3,4621			

⁽¹⁾ Lähde: Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

**EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukainen tiedoksianto
pyynnöstä saada pidennystä yhteisön yhdenmukaistamistoimenpiteestä poikkeavan kansallisen
lainsäädännön soveltamiselle**

(2005/C 197/02)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. Itävallan tasavalta esitti 14. kesäkuuta 2005 pyynnön kadmiumia sisältävien lannoitteiden markkinoille saattamista koskevan kansallisen lainsäädännön soveltamisen pidentämiseksi. Tämä lainsäädäntö oli jo voimassa hetkellä, jolloin Itävallan tasavalta liittyi Euroopan unioniin, ja se poikkeaa lannoitteista annetun asetuksen (EY) N:o 2003/2003⁽¹⁾ säännöksistä.
2. Liittymishetkellä vuoden 1995 alussa Itävallan tasavallassa oli voimassa oikeudellisesti sitovia kivennäislannoitteiden kadmiumpitoisuusrajoja. Vuoden 1994 liittymisasiakirjan 69 artiklassa ja liitteessä VIII olevassa 4 kohdassa määrätään, ettei direktiivin 76/116/ETY⁽²⁾ 7 artiklaa sovelleta lannoitteiden kadmiumpitoisuuden osalta Itävallan tasavaltaan ennen 1. tammikuuta 1999. Direktiiviä 76/116/ETY on tämän jälkeen kadmiumia sisältävien lannoitteiden markkinoille saattamisen osalta Itävallassa, Suomessa ja Ruotsissa muutettu direktiivillä 98/97/EY⁽³⁾, jonka mukaisesti Itävallan tasavalta voi kieltää alueellaan sellaisten lannoitteiden markkinoille saattamisen, jotka sisältävät kadmiumia enemmän kuin liittymispäivänä voimassa olleessa kansallisessa lainsäädännössä säädettiin. Tätä poikkeusta sovellettiin 1. tammikuuta 1999 ja 31. joulukuuta 2001 välisenä aikana.
3. Joulukuun 16 päivänä 2001 Itävallan tasavalta ilmoitti voimassa olevasta kansallisesta lainsäädännöstä, joka poikkeaa lannoitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 76/116/ETY säännöksistä. Huolellisen harkinnan jälkeen Itävallan tasavallan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti tiedoksi antamista kansallisista säännöksistä, jotka koskevat kadmiumin enimmäispitoisuuksia lannoitteissa, 15. toukokuuta 2002 tehdyllä päätöksellä 2002/366/EY⁽⁴⁾ myönnettiin pidennystä poikkeukselle direktiivin 76/116/ETY säännöksistä 31. joulukuuta 2005 saakka. Tämä ajanjakso myönnettiin sen olettamuksen perusteella, että yhdenmukaistettu lainsäädäntö otettaisiin käyttöön vuoden 2005 loppuun mennessä. Vaikka asiaa koskevat valmistelut etenevätkin, kyseistä lainsäädäntöä ei kuitenkaan hyväksytä yhteisön tasolla ennen tämän vuoden loppua.
4. Kansallisella lainsäädännöllä on Itävallan tasavallan alueella kielletty saattamasta markkinoille fosforipitoisia kivennäislannoitteita, joiden pitoisuus on 5 prosenttia P2O5 a tai enemmän ja joiden kadmiumpitoisuus on yli 75 mg/kg P2O5.
5. EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdassa määrätään, että jos sen jälkeen, kun neuvosto tai komissio on toteuttanut yhdenmukaistamistoimenpiteen, jäsenvaltio pitää tärkeistä 30 artiklassa tarkoitetuista taikka ympäristön tai työympäristön suojelua koskevista syistä tarpeellisenä pitää voimassa kansalliset säännöksensä tai määräyksensä, jäsenvaltio antaa nämä säännökset ja määräykset sekä perusteet niiden voimassa pitämiseksi tiedoksi komissiolle.
6. Komissio hyväksyy tai hylkää kyseiset kansalliset säännökset tai määräykset kuuden kuukauden kuluessa tiedoksi antamisista todettuaan ensin, ovatko ne keino mielivaltaiseen syrjintään tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyyn rajoittamiseen ja muodostavatko ne esteen sisämarkkinoiden toiminnalle.
7. Itävallan viranomaiset perustelevat pyyntönsä viittaamalla seuraaviin asiakirjoihin:
 - Riskinarviointiraportti *A Risk assessment for cadmium in Austria based on the recommendations of ERM*⁽⁵⁾, jonka päätelmissä esitetään, että saatavilla olevien tietojen perusteella Itävallassa kivennäislannoitteiden PEC-arvo (*Predicted Environmental Concentration*) ylittää vesien PNEC-arvon (*Predicted No Effect Concentration*) useimmilla tutkituista alueista. Tämä koskee myös 5:tä prosenttia Itävallan 52:sta maatalousalueesta, jos käytetään biologiseen saatavuuteen perustuvia arvoja. Itävallan viranomaiset katsovat, että tämä tarkoittaa EU:n riskinarviointimenetelmän mukaisesti sitä, että aine on ongelmallinen ja että sen suhteen on toteutettava lisätoimia.
 - Asetus (EY) N:o 466/2001⁽⁶⁾, jonka johdanto-osan 19 kappaleessa todetaan seuraavaa: ”Kadmium voi kerääntyä ihmisen elimistöön ja aiheuttaa munuaisten toimintahäiriöitä, luustovaurioita ja lisääntymiskyvyn heikkenemistä. Ei voida sulkea pois mahdollisuutta, että kadmium aiheuttaa syöpää ihmiselle. Elintarvikealan tiedekomitea suositteli 2 päivänä kesäkuuta 1995 antamassaan lausunnossa, että kadmiumille altistumista ravinnon kautta tulisi pyrkiä vähentämään entistä voimakkaammin, koska elintarvikkeet ovat kadmiumin merkittävien lähteiden. Tämän vuoksi enimmäismäärät olisi vahvistettava niin alhaisiksi kuin se on kohtuudella mahdollista”.

⁽¹⁾ EUVL L 304, 21.11.2003, s. 1.

⁽²⁾ Tämä direktiivi on kumottu, ja sen sisältö on sisällytetty asetuksen (EY) N:o 2003/2003. Tämän direktiivin 7 artikla vastaa asetuksen (EY) N:o 2003/2003 5 artiklaa.

⁽³⁾ EYVL L 18, 23.1.1999, s. 60.

⁽⁴⁾ EYVL L 132, 17.5.2002, s. 65.

⁽⁵⁾ ERM on komission puolesta toiminut konsultointipalvelu.

⁽⁶⁾ EYVL L 77, 16.3.2001, s. 1.

- Asetus (EY) No 466/2001, jonka johdanto-osan 3 kappaleessa todetaan selkeästi, että myös maataloustoimia tarvitaan, jotta voidaan torjua tiettyjen vieraiden aineiden kuten kadmiumin haittavaikutukset kansanterveydelle. Siinä todetaan, että ”Kansanterveyden suojelemiseksi on olennaisen tärkeää pitää vieraiden aineiden pitoisuudet toksikologisesti hyväksyttävillä tasoilla. Jotta voidaan saavuttaa korkeampi terveyden suojan taso varsinkin erityisen alttiiden väestöryhmien osalta, vieraiden aineiden esiintymistä on vähennettävä voimakkaammin aina, kun se on mahdollista hyvien tuotantotapojen ja hyvän maatalouskäytännön avulla”.
- Haitallisista aineista eläinten rehuissa annettu direktiivi 2002/32/EY⁽¹⁾, jossa säädetään kadmiumin enimmäispitoisuudesta rehussa.
8. Tästä syystä Itävallan tasavalta katsoo tarpeelliseksi pitää EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti voimassa lannoitteiden kadmiumpitoisuuksia koskevat kansalliset säädökset 1. tammikuuta 2006 alkaen siihen asti, kun EU:ssa tulee voimaan erityinen lannoitteiden kadmiumpitoisuuksia koskeva lainsäädäntö. Itävallan mukaan kansallinen lainsäädäntö on perusteltu EY:n perustamissopimuksen 30 artiklassa mainituista tärkeistä syistä ja ympäristön suojelemiseksi.
9. Itävallan tasavallan antamaa tiedoksiantoa koskevat mahdolliset huomautukset, jotka toimitetaan komissiolle yli 30 päivän kuluttua tämän ilmoituksen julkaisemisesta, voidaan jättää ottamatta huomioon.
10. Lisätietoja Itävallan tasavallan esittämästä pyynnöstä:
- Reinhard Blauensteiner
Bundesministerium für Land und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft
Sektion I Recht
Stubenring 1
A-1012 Wien
Puhelin: (43-1) 71 10 00
Faksi: (43-1) 711 00 65 03
Sähköposti: Reinhard.Blaensteiner@lebensministerium.at
- Yhteyshenkilö Euroopan komissiossa:
Philippe Brunerie
Euroopan komissio
Yritys- ja teollisuustoiminnan pääosasto
Yksikkö G 2 ”Kemikaalit”
Avenue des Nerviens 105
B-1040 Bruxelles/Brussel
Puhelin: (32-2) 295 21 99
Faksi: (32-2) 295 02 81
Sähköposti: Entr-Chemicals@cec.eu.int

⁽¹⁾ EYVL L 140, 30.5.2002, s. 10.

**EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukainen tiedoksianto
pyynnöstä saada pidennystä yhteisön yhdenmukaistamistoimenpiteestä poikkeavan kansallisen
lainsäädännön soveltamiselle**

(2005/C 197/03)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. Suomen tasavalta esitti 7. kesäkuuta 2005 pyynnön kadmiumia sisältävien lannoitteiden markkinoille saattamista koskevan kansallisen lainsäädännön soveltamisen pidentämiseksi. Tämä lainsäädäntö oli jo voimassa hetkellä, jolloin Suomen tasavalta liittyi Euroopan unioniin, ja se poikkeaa lannoitteista annetun asetuksen (EY) N:o 2003/2003⁽¹⁾ säännöksistä.
2. Liittymishetkellä vuoden 1995 alussa Suomen tasavallassa oli voimassa oikeudellisesti sitovia kivennäislannoitteiden kadmiumpitoisuusrajoja. Liittymisasiakirjan 84 artiklassa ja liitteessä X olevassa 2 kohdassa määrätään, ettei direktiivin 76/116/ETY⁽²⁾ 7 artiklaa sovelleta lannoitteiden kadmiumpitoisuuden osalta Suomen tasavaltaan ennen 1. tammikuuta 1999. Direktiiviä 76/116/ETY on tämän jälkeen kadmiumia sisältävien lannoitteiden markkinoille saattamisen osalta Itävallassa, Suomessa ja Ruotsissa muutettu direktiivillä 98/97/EY⁽³⁾, jonka mukaisesti Suomen tasavalta voi kieltää alueellaan sellaisten lannoitteiden markkinoille saattamisen, jotka sisältävät kadmiumia enemmän kun liittymispäivänä voimassa olleessa kansallisessa lainsäädännössä säädettiin. Tätä poikkeusta sovellettiin 1. tammikuuta 1999 ja 31. joulukuuta 2001 välisenä aikana.
3. Joulukuun 7 päivänä 2001 Suomen tasavalta ilmoitti voimassa olevasta kansallisesta lainsäädännöstä, joka poikkeaa lannoitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 76/116/ETY säännöksistä. Huolellisen harkinnan jälkeen Suomen tasavallan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti tiedoksi antamista kansallisista säännöksistä, jotka koskevat kadmiumin enimmäispitoisuuksia lannoitteissa, 24. toukokuuta 2002 tehdyllä päätöksellä 2002/398/EY⁽⁴⁾ myönnettiin pidennystä poikkeukselle direktiivin 76/116/ETY säännöksistä 31. joulukuuta 2005 saakka. Tämä ajanjakso myönnettiin sen oletuksen perusteella, että yhdenmukaistettu lainsäädäntö otettaisiin käyttöön vuoden 2005 loppuun mennessä. Vaikka asiaa koskevat valmistelut etenevätkin, kyseistä lainsäädäntöä ei kuitenkaan hyväksytä yhteisön tasolla ennen tämän vuoden loppua.
4. Suomen tasavallan kansallisessa lainsäädännössä säädetään, että pelto- ja puutarhalannoitteissa saa olla enintään 50 mg kadmiumia fosforikiloa kohden. Maa- ja metsätal-
- lousministeriön 21. tammikuuta 1994 tekemän päätöksen (45/1994) 3 §:ssä mainitaan tämä arvo.
5. EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdassa määrätään, että jos sen jälkeen, kun neuvosto tai komissio on toteuttanut yhdenmukaistamistoimenpiteen, jäsenvaltio pitää tärkeistä 30 artiklassa tarkoitetuista taikka ympäristön tai työympäristön suojelua koskevista syistä tarpeellisenä pitää voimassa kansalliset säännöksensä tai määräyksensä, jäsenvaltio antaa nämä säännökset ja määräykset sekä perusteet niiden voimassa pitämiseksi tiedoksi komissiolle.
6. Komissio hyväksyy tai hylkää kyseiset kansalliset säännökset tai määräykset kuuden kuukauden kuluessa tiedoksi antamisista todettuaan ensin, ovatko ne keino mielivaltaiseen syrjintään tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyyn rajoittamiseen ja muodostavatko ne esteen sisämarkkinoiden toiminnalle.
7. Suomen viranomaiset perustelevat pyyntönsä viittamalla komission hyväksymän menetelmän mukaisesti toteutettuun riskinarviointiin (*Cadmium in fertilizers — Risks to human health and the environment. Ministry of Agriculture and Forestry in Finland, Publications 4/2000*), joka toimitettiin komissiolle komission päätöksen 2002/398/EY käsitellyn yhteydessä.

Riskinarviointi osoitti ympäristön osalta, että Suomen maaperä ja vesistöt ovat erittäin herkkiä kadmiumin haittavaikutuksille. Jo nykyinen viljelysmaiden kadmiumpitoisuus on vahingollinen maaperän eliöille, ja viljelysmaista suodatun kadmium vesistöjen eliöille. Lisäksi riskinarvioinnissa otettiin huomioon Suomen ympäristön erityispiirteet, kuten viljelysmaiden ja vesistöjen korkea happamuus, orgaanisen aineen runsaus ja vähäkalsiumiset vedet. Nämä kaikki vaikuttavat kadmiumin sitoutumiseen ja liikkumiseen sekä eliöiden toksisuuteen. Kun otetaan huomioon kadmiumin vaarat kansanterveydelle, tällä hetkellä vain suhteellisen pieni osa iäkkäämpää väestöä kuuluu Suomessa riskiryhmään, jolle kadmiumin liiallinen imeytyminen voi aiheuttaa terveyshaittoja. Lannoitteiden kadmiumpitoisuuden lisääminen kasvattaisi huomattavasti tähän riskiryhmään kuuluvien henkilöiden lukumäärää.

⁽¹⁾ EUVL L 304, 21.11.2003, s. 1.

⁽²⁾ Tämä direktiivi on kumottu, ja sen sisältö on sisällytetty asetukseen (EY) N:o 2003/2003. Tämän direktiivin 7 artikla vastaa asetuksen (EY) N:o 2003/2003 5 artiklaa.

⁽³⁾ EYVL L 18, 23.1.1999, s. 60.

⁽⁴⁾ EYVL L 138, 28.5.2002, s. 15.

8. Tästä syystä Suomen tasavalta katsoo tarpeelliseksi pitää EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti voimassa lannoitteiden kadmiumpitoisuuksia koskevat kansalliset säädökset 1. tammikuuta 2006 alkaen siihen asti, kun EU:ssa tulee voimaan asianmukainen lannoitteiden kadmiumpitoisuuksia koskeva lainsäädäntö.
9. Suomen tasavallan antamaa tiedoksiantoa koskevat mahdolliset huomautukset, jotka toimitetaan komissiolle yli 30 päivän kuluttua tämän ilmoituksen julkaisemisesta, voidaan jättää ottamatta huomioon.
10. Lisätietoja Suomen tasavallan esittämästä pyynnöstä:

Riitta Heinonen
Maa- ja metsätalousministeriö
Hallituskatu 3 A
PL 30

Helsinki
FIN-00023 Valtioneuvosto
Puhelin: (358-9) 160 01
Faksi: (358-9) 16 05 24 43
Sähköposti: riitta.heinonen@mmm.fi

Yhteyshenkilö Euroopan komissiossa:

Philippe Brunerie
Euroopan komissio
Yritys- ja teollisuustoiminnan pääosasto
Yksikkö G 2 "Kemikaalit"
Avenue des Nerviens 105
B-1040 Bruxelles/Brussel
Puhelin: (32-2) 295 21 99
Faksi: (32-2) 295 02 81
Sähköposti: Entr-Chemicals@cec.eu.int

**EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukainen tiedoksianto
pyynnöstä saada pidennystä yhteisön yhdenmukaistamistoimenpiteestä poikkeavan kansallisen
lainsäädännön soveltamiselle**

(2005/C 197/04)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. Ruotsin kuningaskunta esitti 29. kesäkuuta 2005 pyynnön kadmiumia sisältävien lannoitteiden markkinoille saattamista koskevan kansallisen lainsäädännön soveltamisen pidentämiseksi. Tämä lainsäädäntö oli jo voimassa hetkellä, jolloin Ruotsin kuningaskunta liittyi Euroopan unioniin, ja se poikkeaa lannoitteista annetun asetuksen (EY) N:o 2003/2003 säännöksistä⁽¹⁾.
2. Liittymishetkellä vuoden 1995 alussa Ruotsin kuningaskunnassa oli voimassa oikeudellisesti sitovia kivennäislannoitteiden kadmiumpitoisuusrajoja. Liittymisasiakirjan 112 artiklassa ja liitteessä XII olevassa 4 kohdassa määrätään, ettei direktiivin 76/116/ETY⁽²⁾ 7 artiklaa sovelleta lannoitteiden kadmiumpitoisuuden osalta Ruotsin kuningaskuntaan ennen 1. tammikuuta 1999. Direktiiviä 76/116/ETY on tämän jälkeen kadmiumia sisältävien lannoitteiden markkinoille saattamisen osalta Itävallassa, Suomessa ja Ruotsissa muutettu direktiivillä 98/97/EY⁽³⁾, jonka mukaisesti Ruotsin kuningaskunta voi kieltää alueellaan sellaisten lannoitteiden markkinoille saattamisen, jotka sisältävät kadmiumia enemmän kuin liittymispäivänä voimassa olleessa kansallisessa lainsäädännössä säädettiin. Tätä poikkeusta sovellettiin 1. tammikuuta 1999 ja 31. joulukuuta 2001 välisenä aikana.
3. Joulukuun 7 päivänä 2001 Ruotsin kuningaskunta ilmoitti voimassa olevasta kansallisesta lainsäädännöstä, joka poikkeaa lannoitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 76/116/ETY säännöksistä. Huolellisen harkinnan jälkeen Ruotsin kuningaskunnan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti tiedoksi antamista kansallisista säännöksistä, jotka koskevat kadmiumin enimmäispitoisuuksia lannoitteissa, 24. toukokuuta 2002 tehdyllä päätöksellä 2002/399/EY⁽⁴⁾ myönnettiin pidennystä poikkeukselle direktiivin 76/116/ETY säännöksistä 31. joulukuuta 2005 saakka. Tämä ajanjakso myönnettiin sen olettamuksen perusteella, että yhdenmukaistettu lainsäädäntö otettaisiin käyttöön vuoden 2005 loppuun mennessä. Vaikka asiaa koskevat valmistelut etenevätkin, kyseistä lainsäädäntöä ei kuitenkaan hyväksytä yhteisön tasolla ennen tämän vuoden loppua.
4. Kansallisella lainsäädännöllä on Ruotsin kuningaskunnan alueella kielletty sellaisten tullinimikkeistön nimikkeisiin 25.10, 28.09, 28.35, 31.03 ja 31.05 kuuluvien lannoitteiden markkinointi ja kuljetus, jotka sisältävät kadmiumia enemmän kuin 100 grammaa fosforitonnia kohden.
5. EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdassa määrätään, että jos sen jälkeen, kun neuvosto tai komissio on toteuttanut yhdenmukaistamistoimenpiteen, jäsenvaltio pitää tärkeistä 30 artiklassa tarkoitetuista taikka ympäristön tai työympäristön suojelua koskevista syistä tarpeellisenä pitää voimassa kansalliset säännöksensä tai määräyksensä, jäsenvaltio antaa nämä säännökset ja määräykset sekä perusteet niiden voimassa pitämiseksi tiedoksi komissiolle.
6. Komissio hyväksyy tai hylkää kyseiset kansalliset säännökset tai määräykset kuuden kuukauden kuluessa tiedoksi antamisista todettuaan ensin, ovatko ne keino mielivaltaiseen syrjintään tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyyn rajoittamiseen ja muodostavatko ne esteen sisämarkkinoiden toiminnalle.
7. Ruotsin viranomaiset perustelevat pyyntönsä viittaamalla Ruotsin ja muiden jäsenvaltioiden tekemään riskinarviointiin. Arvioinnissa noudatetaan sovittua riskinarviointimenetelmää, joka perustuu yhteisön tason riskinarviointiperiaatteisiin, joista säädetään olemassa olevien aineiden vaarojen arvioinnista ja valvonnasta 23. maaliskuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 793/93⁽⁵⁾. Ruotsin tekemä riskinarviointi on julkaistu Internetissä sivustolla www.forum.europa.eu.int/enterprise.

Ruotsin tekemä riskinarviointi osoittaa, että maaperän kadmiumpitoisuudet nousisivat merkittävästä, jos lannoitteiden sallittaisiin sisältää kadmiumia nykyistä enemmän. Korkeat kadmiumpitoisuudet aiheuttaisivat maaperän eliöille toksisia vaikutuksia. Myös maatalousalueiden vesistöissä saattaisi ilmetä kohtuuttoman suuria kadmiumpitoisuuksia.

Lisäksi riskinarviointi osoittaa, että nykytasoa enemmän kadmiumia sisältävien lannoitteiden salliminen johtaisi ravinnon kautta saatavan kadmiumin määrän merkittävään kasvuun. Turvamarginaali nykyisen altistuksen ja WHO:n⁽⁶⁾ tilapäisen hyväksyttävän viikkoannoksen (*Provisional Tolerable Weekly Intake*) välillä on erittäin pieni. Ryhmissä, joissa riski on suuri, turvamarginaalia ei ole lainkaan. Tällainen ryhmä ovat esim. naiset, joiden rautavarannot ovat vähäiset. Kadmiumin saanti ravinnosta suurina määrinä voikin johtaa munuaisten vajaatoiminnan ja osteoporoosin lisääntymiseen.

⁽¹⁾ EUVL L 304, 21.11.2003, s. 1.

⁽²⁾ Tämä direktiivi on kumottu, ja sen sisältö on sisällytetty asetukseen (EY) N:o 2003/2003. Tämän direktiivin 7 artikla vastaa asetuksen (EY) N:o 2003/2003 5 artiklaa.

⁽³⁾ EYVL L 18, 23.1.1999, s. 60.

⁽⁴⁾ EYVL L 138, 28.5.2002, s. 24.

⁽⁵⁾ EYVL L 84, 5.4.1993, s. 1.

⁽⁶⁾ Maailman terveysjärjestö.

8. Tästä syystä Ruotsin kuningaskunta katsoo tarpeelliseksi pitää EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti voimassa lannoitteiden kadmiumpitoisuuksia koskevat kansalliset säädökset 1. tammikuuta 2006 alkaen siihen asti, kun EU:ssa tulee voimaan asianmukainen lannoitteiden kadmiumpitoisuuksia koskeva lainsäädäntö.
9. Ruotsin kuningaskunnan antamaa tiedoksiantoa koskevat mahdolliset huomautukset, jotka toimitetaan komissiolle yli 30 päivän kuluttua tämän ilmoituksen julkaisemisesta, voidaan jättää ottamatta huomioon.
10. Lisätietoja Ruotsin kuningaskunnan esittämästä pyynnöstä:

Ingrid Svedinger
Jordbruksdepartementet
Livsmedels- och djurenheten
Food and Animal Division
S-103 33 Stockholm

Puhelin: (46-8) 405 10 00
Faksi: (46-8) 20 64 96
Sähköposti: ingrid.svedinger@agriculture.ministry.se

Yhteyshenkilö Euroopan komissiossa:

Philippe Brunerie
Euroopan komissio
Yritys- ja teollisuustoiminnan pääosasto
Yksikkö G 2 "Kemikaalit"
Avenue des Nerviens 105
B-1040 Bruxelles/Brussel
Puhelin: (32-2) 295 21 99
Faksi: (32-2) 295 02 81
Sähköposti: Entr-Chemicals@cec.eu.int

ILMOITUS TUOJILLE
Valkosipulin tuonti yhteisöön

(2005/C 197/05)

Euroopan komissio ilmoittaa yhteisön toimijoille, että sillä on perusteltu syy epäillä sellaisen CN-koodiin 0703 20 00 kuuluvan valkosipulin alkuperää, joka luovutetaan vapaaseen liikkeeseen yhteisössä seuraavien etuuksien saamiseksi:

- neuvoston päätöksellä 2001/404/EY ⁽¹⁾ avattu GATT-tariffikiintiö tai
- tullietuudet, joita yhteisö soveltaa tiettyjen maiden tai maaryhmien tapauksessa niiden kanssa tekemiensä sopimusten tai yksipuolisten järjestelyjen perusteella.

Erilaisten tutkimusten perusteella on voitu todeta, että merkittäviä määriä Kiinasta peräisin olevaa valkosipulia ilmoitetaan tullattaessa muusta maasta peräisin olevaksi, jolloin siihen voidaan soveltaa edellä mainittuja tariffitoimenpiteitä Kiinasta peräisin olevalle tuonnille varatun 13 200 tonnin vuotuisen kiintiön ulkopuolella.

Yhteisön toimijoita, jotka ilmoittavat tulliselvitettäväksi CN-koodiin 0703 20 00 kuuluvaa valkosipulia ja/tai esittävät sitä koskevia alkuperäselvityksiä, kehoitetaan tästä syystä ryhtymään kaikkiin tarvittaviin varotoimenpiteisiin, sillä kyseisten tavaroiden luovutus vapaaseen liikkeeseen saattaa johtaa tullivelan syntymiseen ja yhteisön taloudellisiin etuihin kohdistuvaan petokseen.

⁽¹⁾ Päätös 2001/404/EY, tehty 28. toukokuuta 2001, GATT 1994 -sopimuksen XXVIII artiklan mukaisen, GATT-sopimuksen liitteenä olevassa CXL-luettelossa määrättyjen valkosipulia koskevien myönnytysten muuttamista koskevan Euroopan yhteisön ja Argentiinan tasavallan välisen sopimuksen tekemisestä kirjeenvaihtona (EYVL L 142, 29.5.2001, s. 7) ja komission asetus (EY) N:o 565/2002, annettu 2. huhtikuuta 2002, kolmansista maista tuotavan valkosipulin tariffikiintiöiden hallinnointitavan vahvistamisesta ja alkuperätodistusmenettelyn perustamisesta (EYVL L 86, 3.4.2002, s. 11).

**Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä
(Asia COMP/M.3915 — Apax/Versatel)**

Yksinkertaistettuun menettelyyn mahdollisesti soveltuva asia

(2005/C 197/06)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. Komissio vastaanotti 5. elokuuta 2005 neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004⁽¹⁾ 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla yhtymään Hirzell Trust kuuluva guernseyläinen yritys Apax Europe VI ("Apax") hankkii asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun määräysvallan saksalaisessa yrityksessä Versatel Deutschland Holding GmbH ("Versatel") ostamalla osakkeita.
2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:
 - Apax: pääomasijoittaminen;
 - Versatel: Saksassa toimiva verkko-operaattori, joka tarjoaa seuraavia palveluja: kiinteän verkon puhelinpalvelut, Internet-yhteydet, kiinteät yhteydet ja operaattorien väliset palvelut.
3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua asetuksen (EY) N:o 139/2004 soveltamisalaan. Asiaa koskevan lopullisen päätöksen tekoa on kuitenkin lykätty. Yksinkertaistetusta menettelystä tiettyjen keskittymien käsittelemiseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 nojalla annetun komission tiedonannon⁽²⁾ perusteella tämä asia voidaan mahdollisesti käsitellä kyseisessä tiedonannossa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.
4. Komissio kehottaa asianomaisia osapuolia esittämään sille ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää komissiolle faksilla (numeroon (32-2) 296 43 01 tai 296 72 44) tai postitse viitteellä COMP/M.3915 — Apax/Versatel seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun PO (DG COMP)
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 56, 5.3.2005, s. 32.

Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä
(Asia COMP/M.3914 — Tele2/Versatel)

(2005/C 197/07)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. Komissio vastaanotti 5. elokuuta 2005 neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004⁽¹⁾ 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla ruotsalaisen yrityksen Tele2 A.B. ("Tele2") määräysvallassa oleva yritys Tele2 Netherlands B.V. hankkii asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun määräysvallan alankomaalaisen yrityksen Versatel Telecom International N.V. ("Versatel") alankomaalaisiin ja belgialaisiin osiin 18. heinäkuuta 2005 ilmoitetulla julkisella tarjouksella.

2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:

— Tele2: teleoperaattori, joka toimii seuraavilla aloilla: kiinteä ja matkapuhelinliikenne, Internet-palvelut, tietoverkkopalvelut, kaapeli-tv ja sisältöpalvelut;

— Versatel: teleoperaattori, joka toimii seuraavilla aloilla: kiinteä puhelinliikenne, tietopalvelut ja Internet-palvelut.

3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua asetuksen (EY) N:o 139/2004 soveltamisalaan. Asiaa koskevan lopullisen päätöksen tekoa on kuitenkin lykätty.

4. Komissio kehottaa asianomaisia osapuolia esittämään sille ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää komissiolle faksilla (numero (32-2) 296 43 01 tai 296 72 44) tai postitse viitteellä COMP/M.3914 — Tele2/Versatel seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun PO (DG COMP)
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1.

Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen
(Asia COMP/M.3845 — PAI/CHR. Hansen)

(2005/C 197/08)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Komissio päätti 18. heinäkuuta 2005 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja julistaa, että se soveltuu yhteismarkkinoille. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavissa vain englannin kielellä, ja se julkistetaan sen jälkeen, kun siitä on poistettu kaikki sen mahdollisesti sisältämät liikesalaisuudet. Se on saatavissa:

- kilpailun pääosaston verkkosivuilla (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Näillä sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot.
 - sähköisessä muodossa EUR-Lex -sivustossa asiakirjanumerolla 32005M3845. EUR-Lex on Euroopan yhteisön oikeuden online-tietokanta. (<http://europa.eu.int/eur-lex/lex>)
-